

Elbúcsúztunk Csánitz Márktól

A program időpontja: 2020. október 4.

A program helyszíne: Ajka, Agóra

A program szervezője: Tördemic Néptáncgyűttes, Ajka-Padragkút Táncgyűttes, Veszprém megye néptáncosai

Érintettek létszáma: 3-400 fő

Célközönség: A néptánc élet szereplői, barátok, családtagok

Ajkán, az Agórán vettünk közösen búcsút fiatal táncos barátunktól, Márktól, aki egy szerencsétlenségben vesztette életét. Ez az esemény mutatta igazán, hogy milyen érték lakozott abban a lélekben, amely valójában még alig nyílt meg ennek a világnak. Rengetegen voltunk. Népviseletben, tisztaságban, csendben, de néha dalra fakadva, táncolva, hogy utána üzenhessünk, hogy a Családjának segíthessünk. Mások mellett ezek a gondolatok is elhangoztak a búcsúztatón:

Emlékszem rád, Barátom!

Emlékszem a szép napokra, amelyeket Szüleiddel töltöttem a néptánc és a közösség bűvöletében. Emlékszem az első tánclépéseidre, melyek éppen olyanok voltak, mint édesapád, Zoli mozdulatai. Emlékszem azokra a táncpróbákra, amelyeken fáradtságot nem ismerve szívta magadba a tudást Vastag Ricsitől, Beától, tőlem. Emlékszem arra az örömteli meglepetésre is, amikor Kádár Ignác példáján kitört belőled az a kiemelkedő táncos, akit mindenki irigyelt a táncban, akivel minden lány szívesen táncolt. Sohasem fukarkodtál a figurákkal, mindig önmagadat adtad. Egyenesen, tisztán, hitelesen.

Szép volt veled együtt dolgozni, mert mindig az elsők között álltál a legkeményebb feladatok elé is. Gazdagítottad az ajkai, badacsonytördemici táncéletet, segítetted Ramasz Laci és Szabó Csabi munkáját is.

Kiscsőzön sokszor megfordultál. Emberi értékeidet mutatta, hogy az érkezésed utáni első szavaid mindig ezek voltak: miben segíthetek? A fesztiválistáiban akkor is helyed volt, amikor külföldön voltál. Köszönöm, hogy még ebben az időben is fontosak voltunk neked és szabaddá tetted magad, hogy együtt ünnepelhessünk. Emlékszem, hogy az egész napos kemény munka után, este már tisztaságban hívtad táncba a lányokat. Reggel Te voltál az első, este pedig az utolsó. De nem rohantál aludni. A tánc végén még segítettél rendet rakni.

Emlékszem ezekre. Emlékszem a díjakra, amelyekből nem kaptál eleget. Több is megjárta volna. Itt vagyunk most és elköszönünk. Ez a Te közösséged, melyet az emberi értékeid építettek köréd. Emlékezni fogunk rád, Barátom, hogy ezután is velünk lehess.

Isten segítse égi utadat

Kovács Norbert Cimbi

